

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۸۷/۱۵/۱۶

۱۸۰

شماره چاپ

۱۵۴

شماره ثبت

یک شوری

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

کمیسیونهای ارجاعی

عمران

اصلی:

اقتصادی - امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی:

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

شماره ۳۹۹۵۵/۵۸۲۴۷

تاریخ ۱۳۸۷/۴/۱۸

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه «موافقتنامه کشتیرانی تجاری- دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی» که بنا به پیشنهاد وزارت راه و ترابری در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۳/۱۹ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌گردد.

محمود احمدی‌نژاد

رئیس‌جمهور

با عنایت به اهمیت کشتیرانی در حمل و نقل کالا و مسافر و با توجه به تأثیر حمل و نقل از طریق دریا و نیز تشویق و تسهیل آن در گسترش فعالیت‌های تجاری و در راستای بهره‌گیری از امر یاد شده در زمینه‌سازی برای رشد اقتصادی و به منظور فعال نمودن، توسعه و بهبود کارایی کشتیرانی تجاری- دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی و

تقویت و تعمیق همکاریهای دوجانبه، لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می گردد:

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

وزیر راه و ترابری

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

موافقتنامه کشتیرانی تجاری، دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

نظر به روابط برادرانه عالی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، با تمایل به تحکیم توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور و فعال نمودن همکاری در زمینه کشتیرانی تجاری دریایی و با احترام به اصل آزادی کشتیرانی تجاری بین‌المللی، تصمیم به انعقاد این موافقتنامه گرفته و به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- اهداف این موافقتنامه عبارت است از :

- ۱- گسترش و تحکیم شیوه‌های همکاری و هماهنگی بین دو کشور در زمینه حمل و نقل تجاری دریایی.
- ۲- ارائه تسهیلاتی برای کمک به توسعه کشتیرانی تجاری دریایی بین دو کشور.
- ۳- توسعه و تحکیم روابط تجاری و اقتصادی بین دو کشور.
- ۴- همکاری در زمینه آموزش کارکنان بنادر و کشتیرانی و تبادل کارشناسان.
- ۵- همکاری در زمینه ساخت، تعمیر و نگهداری کشتیها.
- ۶- همکاری در زمینه جلوگیری از آلودگی نفتی و عملیات تجسس و نجات.

ماده ۲- این موافقتنامه در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی قابل اجراء خواهد بود.

ماده ۳- از نظر این موافقتنامه :

۱- اصطلاح «کشتی یک طرف متعاقد» به معنی هر کشتی تجاری ثبت شده طبق قوانین یکی از طرفهای متعاقد است که تحت پرچم آن کشور تردد می کند. به استثناء :

الف) کشتیهای جنگی

ب) سایر کشتیهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند

پ) کشتیهای تحقیقاتی (علمی، اقیانوس نگاری، آب نگاری)

ت) کشتیهای ماهیگیری

ث) کشتیهای غیر تجاری (قایقهای دولتی، کشتیهای بیمارستانی و غیره)

۲- اصطلاح «مؤسسه» به معنی هر شرکتی است که از شرایط زیر برخوردار

است :

الف) دفتر مرکزی آن در کشور متبوع بوده و در آن کشور به ثبت رسیده است.

ب) توسط مقامات دریایی ذی صلاح کشور متبوع به رسمیت شناخته شده باشد.

۳- اصطلاح «عضو خدمه» به معنای هر فردی است که در کشتی یکی از

طرفهای متعاقد وظایفی در ارتباط با ناوبری، عملیات و حفظ و نگهداری کشتی

انجام می دهد و نامش در فهرست خدمه درج شده است.

۴- مقامهای «ذی صلاح دریایی» عبارتند از :

- در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و ترابری، سازمان بنادر و کشتیرانی

- در جماهیر عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی، کمیته کل مردمی ارتباطات و حمل و نقل، اداره بنادر و حمل و نقل دریایی

ماده ۴- همکاری بین جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی سوسیالیستی مردمی لیبی در زمینه کشتیرانی تجاری دریایی، بر اساس اصول حقوق برابر، احترام به حق حاکمیت ملی و امتیازات و منافع دو جانبه خواهد بود.

ماده ۵- طرفهای متعاقد طبق ماده (۴) این موافقتنامه، برای ایجاد ارتباط بین سازمانها و مقاماتی که مسؤولیت فعالیتهای حمل و نقل دریایی را به عهده دارند به یکدیگر مساعدت خواهند نمود.

ماده ۶-

۱- طرفهای متعاقد در جهت توسعه کشتیرانی تجاری دریایی بین کشورهای خود همکاری و به یکدیگر مساعدت خواهند نمود و بدین منظور در موارد زیر به توافق رسیده‌اند:

الف) ترغیب کشتیهای ایرانی و لیبیایی به مشارکت در حمل و نقل کالا بین بنادر طرفهای متعاقد و همکاری برای حذف موانع احتمالی توسعه حمل و نقل مزبور.

ب) ممانعت نکردن از مشارکت کشتیهایی که تحت پرچم یکی از طرفهای متعاقد تردد می‌کنند در حمل کالاها بین بنادر طرف متعاقد دیگر و بنادر کشورهای ثالث.

۲- مفاد بند(۱) این ماده شامل حق کشتیهای تحت پرچم کشورهای ثالث برای مشارکت در آمد و شد دریایی بین بنادر دو طرف متعاقد و بنادر کشورهای ثالث نخواهد شد.

ماده ۷-

۱- هر طرف متعاقد در موارد زیر همان رفتاری را با کشتیها، خدمه، مسافران و کالاهای طرف متعاقد دیگر خواهد داشت که با کشتیهای خودی که در حمل و نقل دریایی بین المللی مورد استفاده قرار می گیرند، دارد :

الف) دسترسی آزادانه آنها به بنادر، آبهای سرزمینی و داخلی
ب) توقف کشتیها در بنادر، استفاده از آنها برای عملیات تخلیه و بارگیری و استفاده از تأسیسات بندری

پ) سوار و پیاده کردن مسافران و خدمه

ت) استفاده از خدمات کشتیرانی تجاری دریایی و فعالیتهای تجاری مربوط

۲- مفاد بند(۱) این ماده شامل موارد زیر نمی شود:

الف) فعالیتهایی که طبق قوانین و مقررات ملی هر طرف متعاقد منحصر به سازمانها و مؤسسات آنها است، مانند: تجارت ساحلی، کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ)،

عملیات نجات، یدک کشی و سایر خدمات بندری به استثناء خدمات نمایندگی

ب) مقررات مربوط به پذیرش و اقامت اتباع بیگانه در سرزمین هر یک از

طرفهای متعاقد

پ) قواعد حاکم بر راهنمایی اجباری کشتیهای خارجی

ت) بندری که بر روی کشتیرانی بین المللی باز نمی باشد.

ماده ۸- طرفهای متعاقد باید در چهارچوب قوانین و مقررات بندری خود، کلیه اقدامات ضروری را برای تسهیل و اجراء حمل و نقل دریایی به منظور جلوگیری از تأخیر غیر ضروری کشتیهای تحت پرچم طرف متعاقد دیگر در بنادرشان طبق الزامات کنوانسیونهای بین‌المللی انجام دهند.

ماده ۹-

۱- گواهینامه‌های ملیت و اندازه‌گیری کشتی و همچنین دیگر اسناد کشتی که توسط مقامهای ذی‌صلاح هر طرف متعاقد صادر یا به رسمیت شناخته شده باشد، باید توسط مقامهای مربوط طرف متعاقد دیگر طبق الزامات کنوانسیونهای بین‌المللی به رسمیت شناخته شود.

۲- کشتیهای هر طرف متعاقد که دارای گواهینامه‌های اندازه‌گیری است و طبق بند (۱) این ماده و الزامات کنوانسیونهای بین‌المللی به رسمیت شناخته شده است، از هرگونه اندازه‌گیری دیگر در بنادر طرف متعاقد دیگر معاف خواهد بود.

۳- عوارض و هزینه‌های بندری براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری کشتیها به گونه‌ای که در بند (۱) این ماده مشخص شده است محاسبه خواهد شد.

ماده ۱۰- طرفهای متعاقد باید مدارک شناسایی اعضاء خدمه را که توسط مقامهای ذی‌صلاح صادر و به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت بشناسند. مدارک مزبور عبارت است از:

- برای اعضاء خدمه کشتیهای جمهوری اسلامی ایران (شناسنامه دریانوردی).

- برای اعضاء خدمه کشتیهای جماهیری عظمای عربی سوسیالیستی مردمی لیبی (گذرنامه دریانوردی).

ماده ۱۱- طرفهای متعاقد که عضو کنوانسیون شماره (۱۰۸) سازمان بین‌المللی کار می‌باشند، مفاد کنوانسیون یاد شده را درخصوص گواهینامه‌های ملیت دریانوردان اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۲- هر طرف متعاقد باید حتی‌الامکان کمکهای پزشکی لازم را طبق قوانین و مقررات داخلی خود در اختیار اعضاء خدمه کشتیهای طرف متعاقد دیگر قرار دهد.

ماده ۱۳-

۱- در صورت به گل نشستن، به ساحل رانده شدن یا بروز هرگونه حادثه دیگری برای کشتی یک طرف متعاقد در آبهای سرزمینی طرف متعاقد دیگر، طرف متعاقد اخیرالذکر باید همان حمایتی را که در مورد کشتیهای خودی به عمل می‌آورد در مورد کشتیها و کالاهای مزبور اعمال کند.

فرمانده، خدمه و مسافران کشتی خسارت دیده در هر زمان از همان کمک، مساعدت و حمایتی برخوردار خواهند شد که اتباع کشوری که خسارت در آبهای سرزمینی آن به وجود آمده است از آن برخوردار می‌شوند و هزینه‌های مربوط وصول خواهد شد. مفاد این ماده نباید مانعی برای ابراز ادعا به منظور کمک و مساعدت به شناورهایی تلقی گردد که دچار خسارت به خدمه، مسافران، کالاهای و اموال کشتی شده باشد.

۲- کشتی صدمه دیده، اموال و کالای آن مشمول هیچ گونه حقوق گمرکی، سود بازرگانی، هزینه‌ها و دیگر مالیات‌هایی که برای کالاهای وارداتی در نظر گرفته می‌شود، نخواهد شد، مگر این‌که این اموال و کالاها برای استفاده و مصرف در قلمرو طرف متعاهدی که در آن حادثه اتفاق افتاده است در نظر گرفته شده باشد.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع از اجراء قوانین و مقررات جاری در قلمرو طرفهای متعاهد در خصوص نگهداری موقتی کالاها نخواهد شد.

ماده ۱۴- هرگونه اختلافی که در شناورهای هر یک از طرفهای متعاهد در آبهای سرزمینی یا بنادر طرفهای متعاهد دیگر روی دهد باید از طریق مقررات ملی و کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط حل و فصل گردد.

ماده ۱۵-

۱- طرفهای متعاهد در راستای همکاریهای نزدیک، سالانه به‌طور ادواری از طریق کارگروه فنی مشترک در موارد زیر بایکدیگر مشورت خواهند کرد:

الف) بحث و بهبود شرایط اجراء این موافقتنامه و تعیین آئین نامه داخلی تشکیل جلسات مشترک و ارائه پیشنهادهایی برای اقدامات آتی.

ب) پیشنهاد اصلاحیه‌ها و الحاقات احتمالی این موافقتنامه و هماهنگی در این خصوص.

۲- طرفهای متعاهد طبق بند (۱) این ماده باید از طریق مجاری دیپلماتیک، پیشنهاد تشکیل اجلاسهای مشورتی کارشناسی بین مقامات دریایی ذیصلاح

دو کشور را که حداکثر نود روز پس از تاریخ پیشنهاد مربوط آغاز خواهد شد، ارائه دهند.

ماده ۱۶- طرفهای متعاقد باید تمامی تلاشهای خود را برای هماهنگی فعالیتهایی در زمینه ساخت، تعمیر و نگهداری تجهیزات کشتیها، یدککشها و غیره انجام دهند.

ماده ۱۷- به منظور توسعه منابع انسانی، کارآموزان طرفهای متعاقد در مورد هزینه‌های آموزشی از همان رفتاری برخوردار خواهند شد که کارآموزان تبعه طرف متعاقد دیگر از آن برخوردار می‌باشند.

طرفهای متعاقد آموزش اتباع خود که در کشتی‌های تجاری خویش می‌باشند را به منظور توسعه فعالیتهای دریایی دو کشور تسهیل خواهند نمود.

ماده ۱۸- طرفهای متعاقد تلاش خواهند نمود در سازمانها و مجامع دریایی بین‌المللی که هر دو کشور عضو آنها می‌باشند، با یکدیگر همکاری و هماهنگی نمایند و مواضع مشترکی اتخاذ کنند.

ماده ۱۹- هرگونه اختلافی که ممکن است در خصوص تفسیر و یا اجراء این موافقتنامه، بروز کند ابتدا توسط کارگروه مشترک موضوع ماده (۱۵) و در صورت عدم حل و فصل، از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب خواهد بود و از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه تصویب، لازم الاجراء می گردد.

۲- این موافقتنامه برای یک دوره پنجساله منعقد شده است و برای دوره‌های مشابه قابل تمدید است و تا شش ماه بعد از تاریخی که هریک از طرفهای متعاقد به طور کتبی قصد خود را مبنی بر فسخ این موافقتنامه به طرف متعاقد دیگر اعلام کند، نافذ خواهد بود.

این موافقتنامه در شهر طرابلس در تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۵ هجری شمسی برابر با ۲۰۰۷/۱۲/۲۶ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تهیه شده و هر دو نسخه از اعتباری یکسان برخوردارند. در صورت بروز هر گونه اختلاف نظری در تفسیر، نسخه انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف

جماهیر عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

الطاهر الهادی الجهمی

وزیر برنامه ریزی

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

محمد سعیدی کیا

وزیر مسکن و شهرسازی

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان
تاریخ ثبت: ۱۳۸۹ ۹/۱۱
شماره ثبت:
شماره دفتر کل: ۲۹۱۴
شماره شناسه: ۲
صفحه: ۱۲